

Glasilo Prekmurških Slo-
vencov. Cena na leto 20
K., na polleta 10 K., na
štrtinleta 5 K. Urednik i
izdajatelj Klekl Jožef vp.
pleb. Črensovci Prekmurje

NOVINE

Rokopisi se ne vrnejo.
Oglasi (inserati) se sprej-
mejo. Cena za eden kva-
dratni centimer 1.50 fil.
za ednok, za večkrat
popust.

Božič.

Znate odkod shaja tá reč?
Od reči Bog i pomeni maloga
Boga. Kak z roga- rožič, z noža-
nožič- ek itd. pomenijo nekaj
gingavoga, máloga, rávnotak po-
meni z Boga — Božič máloga,
gingavoga ljúbkoga, sladkoga
Boga. Bogec ali Božič edno po-
meni: velikoga Boga v maloj
podobi, veliko, nezmerno ljúbé-
zen božo do máloga, nizkoga
človeka.

Božič! Leto v z zimi, mla-
dost v starosti veselje v tihoy
žalosti si! Kelikokrat te obha-
jamo, telikokrat deca postanemo
i se v blaženih spominih zazib-
ljeno na tiste preljúbbljene „svéte
večére“, gda smo delali „bethle-
hem“. Spice smo delali za orehe
i v te notririvali, da bi je z ja-
boki vred na preho navezali i
dobro pozlačene na „bethlehem“
ali „božič“ obesili. Pa poleg já-
bok, orehov še drugi dari so
prišli gor, keliko li je zmogla
naša hiža. I gda smo to delali,
gda smo še goloba na nit na-
pravili, ka je proti stoli sedao,
gda je što dveri odpro, — te
smo mi nej znali za nevole sveta.
„Sveta blažena noč“, v šteroy
Bog Božič postáne, je vso brit-
kost odegнала od nas, vživali
smo medeno veselje — veselje
nádužnosti, meli smo vero, štera
nas živela.

Dnesden nega jaliča, pa če
jeste ravno, malo kde se vesi
kaj na njegove špičaste vejke
— radost je prisiljena, pravo
božično veselje se zaleva v pi-
tanje: ka bo? Vsaki den je hújše
na sveti, kak dugo de ešče ta
nevola trpela? Pa so dúše, štere
bi lahko vesile bogate daré na
jalič — so, vnoge so, milijone
bi zmogle ka bi obrisale milijo-
nam skuze ... pa té nájmo srca.

Božič je pred njimi ne máli,
ljúbki Bog, ki je prišo rešit svet,
nego samo en den v leti, šteroga
si počinejo i več svetá zavživajo.

I dúše so, štere bi se rade
veselile, šterim je Božič ljúbki Bog,
a nemajo tiste iskric, štera bi
njim na radost vužgala srce, ne-
majo ljúdi kre sebe, „ki so dobre
vole“, ki so na dobro nagnjeni.
Nezadovoljnost, huskarija, spaka,
mrmanje so njuvi sosedje. Pa
tei sosedje dosta prišvércajo, na
bankah spijo, májo vsega zadovolé
— samo ljúbézen do bližnjega
njim menjka, Pa Božič kak ljú-
beznivo se smeje z jaslic vsem
— njim túdi — smeje, gda dre-
geče na slami od mraza i nosi
rosnate oči.

Ka mislite, bo bojna. Ali
vsa politika proti „Božiči“ na-
pravila telko kak je napravo On,
Božič v jaslicah v tistoy tihoy
noči? Dvejezero let se kole že
svet i politizira proti Bogi potom,
ka se je On prvič zaskuzio na
zemlji — i dosežno ne drúgo,
kak spravo je milijone v kraj od
jaslic, v tisti kraj ne vere, gde
Angelje ne popevajo i siromaški
ljúdjé ne molijo. Brez Božiča
ščejo socialni-demokrati, liberalci
i drúge proti verske stranke svet
rešiti ... i rešijo samo tmico
betlehemske noči, ne razširijo pa
svetlobe té, ne spravijo mirá v
srce, ar ne pokleknejo k jaslicam,
gde „krao mirü“ leži, ne verjejo.

Naša krščanska politika se
pa začnola z Božičom v jaslah,
gde smo ga vidili v siromaštvu
njega, ki je neskončno bogat. Za
nas je siromak postao, da bi
obogateli po njegovej nevoli.

To je Kristušova politika,
štero moremo i ščemo vsi sle-
diti, ki se krščeniki imenújemo.
Včinimo vse za siromake za pra-
vico ka moremo i pri tom ne
iščemo bogastva, mirna dúšna

vest i plača „Božiča“ je naš
preobilen najem.

Od jaslic Božičovih vkraj se
ne podamo, vero zagovarjamo,
branimo do zadnje kaplje krvi
— tom nakanenji ki nas pomaga
krščanske politike — pomaga
dúšicam sprvejši mir, prvejšo
srečo, prvejšo blaženost najti pri
„bethlehemu“ pri „božiči“ svete,
tihe, verepune noči, gda se je
Božič, naš Jezusek rodio. — I to
je dužen vsaki včiniti, ki verje v
bethlehemsko Detece.

Shod zveze županov.

Zveza županov dolnjelendavsko-
ga okraja je mela v Dolnji Lendavi v
tork dne 7. decembra svoj XI. gyú-
lejš, ki je bio jako dobro obiskan.
Storilo se je mnogo hasnoviti skle-
pov, kakti, da zahtevajo vse občine,
naj se túdi v Prekmurji nastavijo ob-
činski tajniki, šteri morejo biti do-
mačini in je naj država plača kak je
plačuje v Srbiji in Horvaški, nádale
so vsi navzoči župani protestirali proti
previsikim cenam za drva, štere ag-
rarna reforma nakažuje občinam in
proti visokoj arendi za travnike. Zah-
tevalo se je túdi, naj se že ednok reši
pitanje izplačila invalidskih plač, po-
tem da dobijo občine skoro peneze
za občinske potroše z davčnoga urada.
Na to je gospod Koler, upravitel
davčnega urada oblúbo, da bo v par
tjednih že vsem občinam rázposlao
njihove peneze. Razpravljalo se je
mного od agrarne reforme, od štere
je dosta pritožb, ar ništerni čestniki
od agrarne reforme samo kortేశirajo
pa ničesar drúgoga za lúdstvo ne či-
nijo. Zahtevalo se je od vlade, da
preskrbi túdi letos melo za siromake,
šteri nemajo dosta silja za življenje,
nadale, da se ne bi zahtevalo od
vsakšega staroga človeka i siromakov,
kda moré kam potúvati kepov (fotog-
rafij) i da bi se jim brez toga dalo
potno dovoljenje, ka je gospod civilni
komisar oblúbo, da bo se po mogoč-
nosti odpravilo, sklenilo se je napro-
siti, da se dajo občinam, štere ešče
nemajo, veški pašniki, da bodo mogli
živino goniti na pašo iz veleposestniških
senožeti, in nazadje so se túdi razta-
lali naročeni štampi za občinske urade.

Gospod civilni komisar so pojasnili vse zadeve, štere so navzeči župani od njih prosili in obljubili, da bode se pri vsakoj stvari oziralo na žele in potrebe ljudstva.

XII. gijulejš zveze županov bo v Dolnji Lendavi v sredo 19. januara, na šterom bodo se posebno važne stvari zavolo tobaka in mnogo drugoga razpravljale.

V Belgradi.

Prekmurje je v daljni Belgrad poslalo svoje zastopnike, da tam z drugimi poslanci naše krščanske stranke včiniyo vse mogoče za naše i vse drugo prosto, siromaško verno ljudstvo.

V Belgrad je duga pot, okoli 700 kilometrov je oddaljen od Prekmurja. A ta duga pot ne prestrašila naših zastopnikov, da ne bi šli tá, ar se ide za pravice našega krščanskoga ljudstva, je to katoličansko ali evangeličansko.

Od g. našega prekmurskoga poslanca smo dobili té vrstice:

V zimni smo odhajali z domi, snežilo je, dežilo je. Do Zagreba so topli bili kupoji, čeravno brez svetlobe. V Zlatári me prineso en vlakovodja malo svečico, koštala je 6 K. Poldeseti pridem v Zagreb, kde čakam na ljubljanski brzovlak, na šterom pride moji kollegi poslanci. Meo je zamüdo. Okoli polnoči se pelamo dale. A na nesrečo je počila nekša oev i v mrzлом kupoji smo se mogli pelati do Belgrada. Mi Štajarci i Prekmurci smo si tak pomagali, da smo se v en kupoj stisnoli, ga dobro na fúvali, pa kóřili smo si tudi z dobrim lotmerskim „novim“, — hvala g. Pu-

šenjaki za to dobro miseo, naj jih tá i drugikrat vodi — pa ščista fájn smo noč prestáli, prespáli, prefrkali, predremali, kak je pač štéri mogo. V Slavonskem Brodi več ne bilo snega. Celo noč smo se vozili, okoli 2 popoldnevi smo prišli v Belgrad. Tú se nam jako dopadnola pazljivost policije, štéra je vsakomi poslanci poskrbela stan, štéri ga ešče ne meo. Mene so v Grand Hotel poslali z ljubljanskimi socialnimi demokrati i drugimi gospodi vred. Lepi stan, a dragi. Do 100 koron na den samo soba. Dobi se vse tú v Belgradi, a ka prinas doma košta 1 K, tú en dinar. So pa reči, štere so dosta falejše. Za 200 K se dobi lepi krančak, za 250 K meter štofa itd. Belgrad ma lepo lego, nekaj lepih hiž, ovak je čisti, samo moderni še nej. Večletni boj se pozna na njem. Ljudstvo je dobro, prijazno. V nedelo nas je do 20 duhovnikov mešúvalo v cérkvi sv. Leopolda, štéra je pri vseh mešah mela dosta obiskovalcov. Ob 10 se je odprla prva seja ustavotvorne skupščine. Odpro jo je Nikola Pašić. Pozdravo je navzoče i je oproso, naj delajo skupno, da teško pridobljenoj novoj državi zazidajo močen fundament i je naznato prihodnjo sejo na na 13. dec. zaodvečara ob 4.

Nas jugoslovanski klub ma vsaki den svoje seje. Dr. Koršec minister je dao ostavko (dolzahvalo), ar je poslovnik nezakenito sklenjen, on sam ga ne podpisao, naš poslanec dr. Hehnjec, ki bi mogo poleg biti, gda se je sklenjavao, tudi ne bio poleg i ki so ga sklenjavali neso meli oblasti ga narediti. Poslovnik so regule, po šterih de se vršilo spravišče v parlamentu, (országgyűlési) z našov stran-

kov dižijo tudi druge stranke i ščejo poslovnik dati spremeniti. Bunjevci (4) so stopili v naš klub: druge stranke se pa zdaj pogajajo, kak bi napravili en blok. Radič s svojimi ljudmi ne prišo. Pravijo, da so se njemi kmetje popretili, da ga bujejo še de šo v Belgrad. Naša stranka stanovitno stoji pri svojih zahtevah, da mora dobiti Slovenija i Horvacko itd. svojo autonomijo. To stalno, če se ne da to dešči, povržejo vnogi poslanci svoje mesto v Belgradi pa odido domo. Listike smo zročili predsedništvu, to pogledne té i verificera na podlagi teh naše poslance. — K božiči idemo vsi domo — i ostanemo 4 tjedne doma zavolo katoličanskih i pravoslavnih božičnih svetkov.

Vreme v Belgradi je bole toplo kak prinas, — a veter močen kraljuje zdaj tú. Bog daj, ka bi te veter ne razneseo našega dela, da dosegemo ka namenimo.

Glasi.

Dr. Kočar Jožef, bivši okrajni glavar dolnjelendavskoga okraja so v sredo odpotúvali na svoje novo službeno mesto v Novi Sad (Ujvidék.) Prebivalstvo ne samo D. Lendave, nego iz celoga Prekmurja žaluje za njimi, ar so bili naš domači človik, dober zvesten uradnik, ki so se za blagor našega lústva dosta trüdili. Zelejmo njim na novom mestu tudi obilno sreče.

Herman Nándor, naš Prekmurec iz Bratonec, koga so že doma dobri stariše za mrtvega držali i mislili, da ga več živoga nigdar ne bodo vi-

Podlistek.

Na svéti večer v štali.

Na Ravenskom se je zgodilo. Mačkov hlapec Gjüri je poslušao na sveti večer o polnoči, ka si je živina gučala. Tak pravijo najprej Ravenci, ka gda se začne ponočka, se razveže nemi jezik vsem stvaram i si po človečoj reči edna drugoj dopove svoje veselje ali nevole nego to nitše nesme poslušati, ka bi mářna znála za to. To šatringo je vervao tudi Gjüri. Komaj se je včakao polnoči. Strašno rad bi znao, jeli do da grajale ali pa hvalile njegove krave.

Gda so se domači razišli štéri v cerkev, štéri na počitek, seje Mačkov Gjüri vlego v edne prazne jasli. Vklup je zazvonilo. Srce njemi močno bije. Zdaj se začne kravji guč.

Gjüri je bio hlapec pri treh kra-

vah. Zvale so se té: liša, roža pa pörgar. Polnoči so resan začele gučati. Etak so si.

Liša: Sestre moje, že edno leto se mantramo v toj nesnagi, žedne pa lačne, trpimo mirno vse, de dugo ešče tak?

Roža: Tišto blato v štéro sem dnes leto vlegla, ešče i zdaj na répi nosim!

Pörgar: Na répi? Tam ešče prestanemo. Jaz pa na gobci mam puno nesnajge, ka gda si kaj zažvekam ali preživljam, si vse zovlačim.

Liša: Pa to nesnago bi ešče prestale. Ali bitje, bitje, to je strašno, ka ta zverina, štéroj pravijo, ka je človek, dela z nami!

Pörgar: Mene je tak v rébra düno z stočekom, gda sam se malo počohala na hrbti, gde so me stare grinte pekle, ka sam malo nej vkup spadnola.

Roža: Mené pa vsaki den po trikrat zbrsa. Za konja bi bogši bio te človek, kak za hlapca. Ne morem

njemi nikaj po volu včiniti. Č: mi „humi“ pravi, ga rada bogam, stopim z mesta če je čisto, v blato pa neščem stopiti, ar de me te pa zato bio, zakaj sam se zamazala. Zmetávati ga pa vitraga; kak ribe v vodi, tak smo mé sirote v svojem blatu od vseh krajov.

Pörgar: Pa bitje bi ešče tudi prestala, a glada nikak nemrem. Naš gospodár, Maček, je dober vert. Má zatišta krme pa ešče zrnje nam odmeri ka bi bole dojile. Rad ma mlečno hrano i njegova žena tudi vse trepeče za dajno. V Radgonjo švérca kisiták, sir, zmočaj i má že penez za mali žakliček. Pa li ne dojimo zadosta. Zaman se starata nad nami vért i vertinja. Gjüri vsakši vékši svétek oda nam odmerjeno zrnje i bogše krmo pa vse zapijé.

Liša: Naše zavžije, nas sirote pa nabije zato te vsele dobro, gda pijan pride domo. Zato prosim Boga, naj njemi ne da žene, ar de ž njov ravnotak delao, kak znami dela: ona

dili, se preminoči tjeđen vrno domo z štiri letnoga rusoskoga ujetništva. Prišao je popolnoma zdrav domo, čigli ka je po dugoj poti dosta mogao potrpeti. Z Vladivostoka se je po japánskom hajavi pelao do Trsta. Napačno je kak pripovedavle, ka naš jugoslovanski zastopnik v Trsti, je jako božao postopao z našimi ujetniki. Za stanovanje i za strošek se njim je ne poskrbo, čigli ka so že z Port Saida brzojavili njemi, ka pride. Včinioli so pa to zastopniki drugih držav na pr. Vgrski, ki je počakao svoje ujetnike, za vse se njim je poskrbo i je lepo na železnico spravlo. Naš zastopnik je pa vó štee lüčiti naše slovenske lüdi, da so te reči zahtevali od njega i njim pravo, ka naj ido peški domo, če nemajo penoz, da bi si železničke kárte kúpili. I tak so mogli vküper nabirati tiste krajcare, da so se mogli pelati do Ljubljane. Tü so je že bole ljübeznivo sprijali, lačne nahranili i tak spravili na železnico, gde so se v II. razredi pelali vsaki proti svojim domi. Ž njim sta prišla tüdi Kühar z Tešanovec i bivši dokležovski vučiteo Požegar.

Velka tölvaia v D. Lakoši. Tü so vkradnoli ednomi verti neznanitolvaje 3 metre pšenice i 4 metre prosa. Zrnje so na dobro srečo najšli v Lendavi pri ednom verti, ki je šona pole po kukorišče v šterom je rávno zrnje sranjeno bilo i tak zrnje rešo i domo pripelao. Orožniki tovae sledijo.

Gospodinjski tečaj v Beltincih. Poverjenistvo za kmetijstvo priredi v Beltincih od 3. jan. do 15. marca gospodinjski tečaj. Brezplačno do se včile deklice kühanje, šivanje, pranje, likanje, peglanje računstvo, živinoreje itd. Dekla, štera šče spre-

de njemi spravala, on do pa zapravlaol i jo bio ešče za njeno delo.

Gjürgji je vroče grašvalo v jasla. Vse je trepetao i čakao, da bi že skoro prišla edna vóra, gda se pa zavežejo kravji jeziki. Edno je bio najbolje stráh, če njemi krave razmečejo ženitev. Po trah králih tisto nedelo je štee iti k pisanji z Kisilákovov Nančikov, štera je ne samo lepa i delavna bila, nego mela je tüdi svojo siromaško kučico pa edno kravico. Gda njemi je to na pamet prišlo, si je tak globoko zdehno, ka se je Pörgar zosagao, glave zdignuo i z lancem močno zruko po jasla. A to ga ešče bole prestrašilo. Rosa ga začela pelevati. Vleko se vküp i komaj vüpo odihavati. Mój Bog, zdehno si je, ka pa čikrave zvejo, ka sam tü se odvežejo, k meni pridejo, me vse spehajo! Vse toče ž njega. „O da bi že skoro bilo obednih“, si pozabiž milo zdehne. Krave pa gučijo dale.

Roža. Sestri sta ne čüli nek-

jeta biti, mora stara biti od 16— do 20 let, zdrava, od začetka dokonca mora tam estati i opravljati vsa dela, štera se njoj naložijo. Hrano si morejo dekle same nositi. Zglasiti se trebe pri „vodstvu gospodinjškoga tečaja“ v Beltincih. Nevemo stalao do šolske sestre vodile tečaj, kak je namenjeno bilo, ali što drugi.

Naročte si Novine!

Nekaj za Vas!

Ideal vseh žajf je Fellerova Elsa lilična mlečna žajfa 19— K Tekoče lilično mlečko 12— i 15— K. Najfinejši Glycerin 6— in 30— K. Vaselin po 3—, 7— i 12 K.

Pakivanje i poština se računa posebi ali najfalej. Keiko več se naednok naroči, tem falejši bodo stroški. Naročila se adresirajo: EUGEN V. FELLER, lekarna Stubica donja Centrala 140. Hrvatska. Pri pitanji se štampilje more pridjati za odgovor.

Belgradske novice. Veter v Belgradi piše, divja, nore vsaki den. Šlovek je večkrat v smrtnoj nevarnosti, zna njemi cigeo vrči na glavo ali pa kakšo table. K tej nevarnosti prihaja ešče nevarnost od automobilov i škliska pot. Naše ženske ne bi dugo živele tü, vse bi povozili automobili. Tü sto pa sto automobilov kroži vsaki den v omanljivoj hitrosti i ki se količkaj malo zazija, pride ali kenči zna priti pod njegove smrtonosne gumijove nogače. Veter tak močen kraljuje tü, ka lüdi na cesti tá podira, štera je pa škliska, ledena. S sankanjom si pomagamo. Kda se veter v nas opre, se počujsnemo po

šega zdihavanja. Če bi se što skrio pa poslušao naš guč, živ ne pride z štale, frtao vóre ešče mamó časa.

Pörgar i Liša. Nama se tüdi tak zdelo. Odvežimo se pa poiščimo krivca.

Pri vseh treh so zdaj lanci z rogatali, püščene so vse dol... A Gjüri ne počakao, da bi ga štera prišla na red jemati, dveri je odpro pa ves trdi od straha odbežao. Ljüdje so ravno od ponočke šli. Do šteroga je prišo, vsakom je pripovedavao čüda ka so si krave med sebov gučale i ga osmrtili štele.

Ljüdje so si z glavami skimlávali i nad čüdov dvojili, sosedovi trije dečki pa od smeha malo ne razpokoli, ka se njim je posrečilo pod jasla liše, rože i pörgara z kravjim jezikom gučati. A Gjüri zato več ne mantrao živino.

ledenom trotoari pa je vse vredi. Moja kapa nesamo kami nekšo balkansko formo da, nego prava dobrota je proti vihéri. — V kakše poštenje si prišla tü v tüjini ti tam domá tak doli pošinfana kapica.

Naročnikom. K toj božičnoj številki Novin vam damo tüdi Marijin list na dva meseca za mesec nov. šteri je te zaostao i december, naj bode popolna številka Marijinoga lista tüdi.

Vsem c. naročnikom želejmo vesele i blažene božične svetke. Uredništvo.

Politične novice.

Naš jugoslovanski klub (Kmetske zveze hiža se tak zove) vsaki den ma sejo. Razpravljamo potrebčine naše, rane naše zaceliti ščemo. Prekmurja najbolje pekoče rane sme tüdi odkriti: železnica, carina, meje, logi, delavci itd. i iščemo vrastvo za nje.

Naša stranka je pozvana da bi stopila vu vladu, toje dabi bili z naše stranke tüdi ministri. To pönüdbo stranka ne more sprejeti nači, kak če nam dajo zahtevano autonomijo i popravijo poslovnik (regule za razprave ali tärğyaláse). — Dozdaj še stranke, šterih je 20, neso se zoženile. Nevemo še, šteroj bo naša sneha. — Radič je poslaol pet svojih ljüdi v parlament k strankam, naj se pogovarjajo ž njimi. Našo so obiskali 17. večer. Kak se vidi, pridejo v Belgrad i čipridejo, gotova je naša zmaga gledoč na autonomijo. — 18. je bio pokop mil. püšpeka (biškupa) krškoga dr. Mahnič Antona, ki je z svojim velikim krščanskim dühom i delom krščanske misli, krščanski socializem razširo i potrdio v Sloveniji i na Horvackom. Naša stranka je poslala veliko deputacijo v Zagreb na spreved, v Belgradi v kat. cerkvi sv. Ladislava pa je slovesno čarno mešo slüžo z dvorbov dr. Anton Korošec, bivši minister, pri šteroj so bile nazoči druge kotrige našega kluba pa monsieg. Hector Felici, tajnik nuncija. Pri svetoj meši, štera se je latinski slüžila kak prinas doma, se je čtenje (epištola) i evangelium v horvackom jeziki prebralo po dovoljenji svete rimske stolice.

Pred božičom je seja v državnom predstavništvu za volitev predsednika i podpredsednikov te pa idemo domo na počitnice, štere če nas Bog srečno domo pripela, mo med našimi milimi Slovenci vživati te že, gda te vrstice pride na svetlo v Novinah do rok našim naročnikom. Vsem blažene svetke i srečno novo leto!

K.

Tisk: E. Balkanji Dolnja Lendava.

Ivan Kokot

trgovina z mešanim blagom

(nasproti cerkve)

Dolnja Lendava.

Priporočam svojo veliko zalogo različnoga tkaninskega blaga kakti:

Zefire, druke, šifon, kaper, satene, belo platno, caje za moške in ženske, štofe i. t. d.

V zalogi zmerom karbid kak tudi drugo špecerejsko blago.

V zalogi liče, fini beli ameriški petrolej. Dobiva se zmenjena sol vse po najnižjih dnevnih cenah.

Točna podvorba.

Zmerne cene.

Trgovski pomočnik z
več letnov praksov išče
službo v trgovino z železnim ali z mešanim blagom. Naslov povej
Uredništvo Novin.

Franc Seršen, trgovec v Ljutomeri pri cerkvi ma zmerom veliko zbiralo lepoga i močnoga blaga za moške i ženske obleke, štete odava po najzmernejših cenah. Pri Seršeni se dobi tudi vsevrste svilu za mlinska sita (pajtlne) po najnižjšoj ceni.

Értesítés.

Értesitem összes barátaimat és ismerőseimet, valamint a n. é. vevőközönséget, hogy november hó 1-től kezdve egyesültem az ismert Čeh-céggel Čeh és Gáspár név alatt Muraszombatban (zsidótemplomátellenben.) Ajánljuk magunkat t. vevőink b. pártfogásába. Teljes tisztelettel

Franc Čeh és Gáspár.

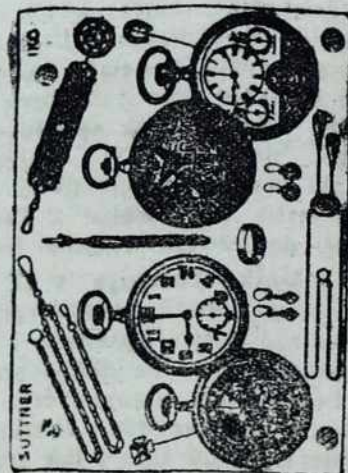
Edna vöra? štera stalno ve-selje povzročiti?

Samo Suttner-ova vöra!

Niklasta, po vsaki ceni i zagreznete se! Ešče verižice (lančke) prstane, vuhane (oringne), zapestnice, stenske vöre, zapestnice z vöranu i vsakovrstne potrebne reči, kakti: škarje, nože, doze za cigaretnice, nažigalnike, brivice, mošnje za penče, jedilno orodje (šker za jesti) razni dari za krste, godovna, itd. kak i velika zaloga vsakovrstnih zlatih i srebrnih predmetov.

Vse dobro i ceno (fal)! Zahlevajte cenike.

H. SUTTNER, Ljubljana št. 944.

Gospodarska Zadruga za Prekmurje, Mursko Polje i Slovenske gorice r. z. z. o. z.

odáva: razne tkanine za moške i ženske obleke, vseh vrst začimbe, črevlje, usnje (leder), deske (blanje), stavbeni les (za cimpranje), poljedelske stroje (mašine).

Küpije: pšenico, žito, kukorico, hajdino, proso, oves, kože, pač vse kmečke pridelke. Posreduje (pomaga küpiti) pri küpili vekših poljedelskih strojov, kak parnih mlatilnic (mašin za mlatiti), motorov i. t. d.

Pravico küpivati i odavati zadrugi majo samo kotrige. Nove kotrige (člani) se sprijmejo v združnoj pisarni v Gornjoj Radgoni i pri vseh podržnicah.

Glavna trgovina i pisarna v Gornjoj Radgoni.

Podružnice: Gornja Radgona, Sobota, Cankova, Dolnja Lendava, Radgona, Križevci pri Ljutomeri (Lotmerki), Beltinci.